

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2017r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Lemanowicz-Pawlak
Protokolant:	Stażysta Dawid Muraszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód w T. – Moniki Barskiej

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2017 r.

sprawy: J. K. ur. (...) w T.

syna H. i H. z domu S.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 27 lutego 2015 r. do 19 kwietnia 2015 r. w T. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając w błąd co do zamiaru spłaty, zatajając informacje o zobowiązaniach z tytułu zaległych podatków oraz składek na ubezpieczenie społeczne, także doprowadzając do świadczenia usług bez zawarcia umowy pisemnej, zlecił świadczenie usług cateringowych w trakcie prowadzonego w ramach zamówienia publicznego II etapu zajęć szkoleniowych dla nauczycieli, a następnie za świadczone usługi cateringowe nie zapłacił, mimo uzyskania pełnej zapłaty od instytucji zlecającej szkolenia, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 35.260 zł E. R. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...)

tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 kk w zw. z art. 12 kk

orzeka

I/ oskarżonego **J. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 286§1kk w zw. z art. 12kk i za to w myśl art. 286§1kk po zastosowaniu art. 4§ 1kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69§1 i 2kk i art. 70§1 pkt 1kk warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby;

II/ na podstawie art. 73§1kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

III/ na podstawie art. 72§2kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz Firmy Handlowej (...) z siedzibą w B. kwoty 35 260 (trzydzieści pięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt) złotych w terminie 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku;

IV/ zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych, wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa;

V/ zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej E. R. (1) kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt II K 1336/16

UZASADNIENIE

J. K. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...).

Odpowiadając na ogłoszenie (...) w T. J. K. złożył ofertę zorganizowania i przeprowadzenia szkolenia w formie kursu doskonalącego pn. Lider zespołów przedmiotowych. Powyższa oferta została wybrana jako najkorzystniejsza.

(dowód: wydruk z (...), k. 5

ogłoszenie o udzieleniu zamówienia, k. 6-7)

Umową nr (...)/T. z dnia 14 listopada 2014 r. J. K. zlecił E. R. (1), prowadzącej działalność pod nazwą Firma Handlowa (...), zapewnienie obsługi cateringowej dla uczestników szkoleń realizowanych w T. w ramach projektu (...). Czas trwania umowy został określony na okres od 14 października 2014 r. do 31 marca 2015 r. Na podstawie § 3 umowy zleceniodawca zobowiązał się do zapłaty kwoty 30 zł brutto za każdą osobę. Natomiast należności wynikające z usług cateringowych miały być opłacane na podstawie wystawionych przez zleceniobiorcę faktur (...) w terminie 14 dni od dnia ich wystawienia na wskazany przez zleceniobiorcę rachunek. W trakcie wstępnych ustaleń strony rozmawiały o kolejnych etapach szkoleń. E. R. (1) nie weryfikowała rzetelności zleceniodawcy przyjmując, że dokonano takiej w toku procedury udzielenia przetargu na zamówienie publiczne.

E. R. (1) w dniu 4 marca 2015 r. wystawiła firmie (...) fakturę na kwotę 23.700 zł z terminem płatności do 11 marca 2015 r. Powyższą należność w dniu 11 marca 2015 r. uiściła H. K..

Z uwagi na niezakłóconą dotychczasową współpracę E. R. (1) zdecydowała się przyjąć zlecenie na zorganizowanie cateringu, jakie J. K. zlecił jej na 2 dni przed rozpoczęciem szkolenia. Strony nie zawarły pisemnej umowy. Uzgodniły, że do zawartej uprzednio sporządzą aneks, w którym kwota zapewnienia cateringu dla jednej osoby zostanie podwyższona o 5 zł oraz wskazana zostanie opłata za dodatkową kawę. J. K. zobowiązał się do dostarczenia aneksu, czego nie uczynił. E. R. (1) wykonała zlecenie w okresie od 27 lutego 2015 r. do 19 kwietnia 2015 r., po czym wystawiła fakturę na łączną kwotę 35.260 zł. W trakcie realizacji usług kontakt ze zleceniodawcą utrzymywał mąż E. K. R.. Po wystawieniu faktury E. R. (1) nawiązała kontakt z żoną zleceniodawcy, która zapewniła, że fakturę odbierze osobiście, czego nie uczyniła. Po ponownym kontakcie, na prośbę H. K. E. R. (1) przesyłała fakturę pocztą elektroniczną. Wcześniej pokrzywdzona starała się doręczyć fakturę pocztą tradycyjną, jednak przesyłka nie została odebrana. Równie nieskuteczna okazała się próba osobistego jej doręczenia, pod adresem wskazanym jako miejsce prowadzenia działalności zamieszkiwała bowiem inna osoba. Po przesłaniu faktury za pomocą poczty elektronicznej udało się nawiązać kontakt z J. K. tylko jeden raz, kiedy K. R. (1) zadzwonił do niego używając innego numeru telefonu. Wówczas J. K. zadeklarował chęć zapłaty za fakturę. Również skierowane do oskarżonego wezwanie do zapłaty nie odniosło pożądanego skutku.

Do chwili obecnej J. K. nie uregulował zaległej płatności.

(dowód: zeznania E. R. (1), k. 41v-42

zeznania K. R. (1), k. 50v-51

umowa nr (...)/T., 8-10

rozkład zajęć, k. 11-12

faktura nr (...), k. 13

potwierdzenie przelewu, k. 14

faktura nr (...), k. 21-22

korespondencja e-mail, k. 24-29

wezwanie do zapłaty, k. 30, 33)

J. K. uzyskał zapłatę od (...) w T. za prawidłowo zrealizowane dwie edycje kursu w łącznej kwocie 291.000 zł.

Oskarżony posiada liczne zobowiązania finansowe, m.in. z tytułu kredytu, płatności składek ZUS oraz zaległości podatkowe.

(dowód: pismo (...), k. 53

obwieszczenie o licytacji ruchomości, k. 34

pismo Naczelnika (...), k. 57-58v

pismo (...), k. 92-92v

akta w sprawie egzekucyjnej, k.142-228

wyjaśnienia oskarżonego, k. 239)

J. K. ma obecnie 48 lat. Nie był dotychczas karany.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego, k. 238

karta karna, k. 249)

J. K. został oskarżony o to, że w okresie od 27 lutego 2015 r. do 19 kwietnia 2015 r. w T. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzając w błąd co do zamiaru spłaty, zatajając informacje o zobowiązaniach z tytułu zaległych podatków oraz składek na ubezpieczenie społeczne, także doprowadzając do świadczenia usług bez zawarcia umowy pisemnej, zlecił świadczenie usług cateringowych w trakcie prowadzonego w ramach zamówienia publicznego II etapu zajęć szkoleniowych dla nauczycieli, a następnie za świadczone usługi cateringowe nie zapłacił, mimo uzyskania pełnej zapłaty od instytucji zlecającej szkolenia, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 35.260 zł E. R. (1) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...)

tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze.

Wersja przedstawiona przez oskarżonego znajduje potwierdzenie nie tylko w zeznaniach pokrzywdzonej (k. 41v-42), K. R. (1) (k. 50v-51), ale także w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy. J. K. wprowadził E. R. (1) w błąd co do zamiaru zapłaty za zrealizowane przez nią zlecenie zorganizowania cateringu, czym doprowadził pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 35.260 zł.

Sąd pozytywnie zweryfikował również zeznania E. R. i K. R., którzy opisali szczegóły dotyczące współpracy z oskarżonym. Ich relacje były jasne i konsekwentne, wzajemnie się pokrywały i uzupełniały tworząc spójną i przejrzystą całość.

Sąd dał wiarę wszelkim dowodom z dokumentów. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność

W dniu 25 listopada 2016 r. prokurator złożył wniosek o skazanie J. K. bez przeprowadzenia rozprawy, w trybie art. 335 § 1 k.p.k. i wymierzenie uzgodnionej z oskarżonym kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata tytułem próby, zobowiązanie do naprawienia szkody w wysokości 32.260 zł w terminie 2 lat i 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku, oddanie oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora oraz o zwolnienie oskarżonego od kosztów postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 286 § 1 kk penalizuje zachowanie polegające na doprowadzeniu innej osoby – w celu osiągnięcia korzyści majątkowej – do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania jej błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jest to przestępstwo materialne, które w formie przewidzianej w § 1 można popełnić jedynie w zamiarze bezpośrednim.

(...) o którym mowa w niniejszym przepisie należy rozumieć jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do jego mienia. Niekorzystne rozporządzenie mieniem to takie, które powoduje uszczerbek w istniejącym majątku pokrzywdzonego (*damnum emergens*) lub umniejszenie przyszłych zysków (*lucrum cessans*). Przy czym, co istotne, nie każde doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stanowi oszustwo, bowiem zachodzi ono wtedy, gdy sprawca działał w określony sposób, tj. wprowadził w błąd (podjął podstępne zabiegi prowadzące do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości), albo wyzyskał błąd (kiedy pokrzywdzony już ma błędne wyobrażenie o rzeczywistości, zaś sprawca wyobrażenie to wykorzystuje) albo też wyzyskał niezdolność pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania (niezdolność, którą sprawca wyzyskuje, może mieć charakter trwały lub czasowy, przy czym nie mają znaczenia przyczyny tej niezdolności ani sposób, w jaki sprawca ją wyzyskał). (Komentarz do art. 286 kk [w:] Kodeks karny. Komentarz., Mozgawa Marek (red.), Budyn-Kulik Magdalena, Kozłowska-Kalisz Patrycja, Kulik Marek, LEX 2010).

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż przeprowadzone w sprawie dowody dają podstawę do tego, aby uznać, że oskarżony swoimi zachowaniami wypełnił znamiona czynu zabronionego z art. 286 § 1 kk.

J. K., mając świadomość ciężących na nim licznych zobowiązań finansowych, wykorzystał mylne wyobrażenie pokrzywdzonej co do jego kondycji finansowej i zamiaru zapłaty za wykonaną usługę. Należy wskazać, że pokrzywdzona miała uzasadnione podstawy, by obdarzyć oskarżonego wymaganym w relacjach między przedsiębiorcami zaufaniem, bowiem ten przeszedł pozytywnie weryfikację w procedurze o udzielenie przetargu publicznego, jak również zapłacił terminowo za wykonaną wcześniej przez pokrzywdzoną usługę cateringu.

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu zabronionego nie budzą wątpliwości, a jego przyznanie się do winy znajduje potwierdzenie w pozostałych niekwestionowanych dowodach w postaci zeznań pokrzywdzonej oraz świadka K. R. (1), a także dokumentów.

Kierując się powyższym, Sąd na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2017 roku, za aprobatą pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, uwzględnił wniosek prokuratora i uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk. Jednocześnie Sąd uznał, biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 kk, iż należy uwzględnić wniosek prokuratury również w pozostałym zakresie.

Jako okoliczność łagodzącą w stosunku do oskarżonego Sąd uwzględnił jego uprzednią niekaralność oraz postawę w toku postępowania. Z kolei za okoliczność obciążającą Sąd uznał wysoki stopień zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa, determinowanych sposobem działania oraz wysokością wyrządzonej szkody.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności. Jednocześnie Sąd uznał, iż w stosunku do oskarżonego należy wysnuć pozytywną prognozę kryminologiczną i skorzystać, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4§1kk, z warunkowego zawieszenia wykonania kary. W ocenie sądu określony 3-letni okres próby pozwoli na weryfikację prognozy kryminologicznej, świadomość możliwości zarządzenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności winna bowiem stymulować oskarżonego do przestrzegania norm prawnych.

Nadto, na podstawie art. 73 § 1 kk sąd w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego. Permanentny nadzór ze strony kuratora sądowego będzie motywował oskarżonego do przestrzegania porządku i respektowania nałożonych na niego obowiązków.

Aby zadośćuczynić zasadzie kompensaty szkód wyrządzonych przestępstwem, na podstawie art. 72 § 2 kk sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz Firmy Handlowej (...) z siedzibą w B. kwoty 35.260 zł w terminie 2 lat i 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty i kosztów sądowych i obciążył nimi Skarb Państwa, uwzględniając aktualną sytuację materialną oskarżonego, jak również mając na względzie fakt, iż priorytetowe znaczenie winny mieć zobowiązania względem pokrzywdzonej.

Stosownie do art. 627 k.p.k., od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. W tym miejscu należy wskazać, iż J. K. został zwolniony od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Norma wyrażona w tym przepisie pozwala na zwolnienie oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że ich uiszczenie byłoby zbyt uciążliwe, jak również wówczas gdy przemawiają za tym względy słuszności. Trzeba jednak mieć na uwadze, że owo zwolnienie dotyczy tylko i wyłącznie kosztów sądowych, poza zakresem których pozostają uzasadnione wydatki oskarżyciela posiłkowego, w szczególności z tytułu ustanowienia w sprawie pełnomocnika z wyboru, albowiem wydatki stron nie są ponoszone na rzecz organów prowadzących postępowanie karne, a są własnymi ich kosztami, koniecznymi do realizacji przypadających im funkcji procesowych. Zwolnienie zatem oskarżonego przez sąd od ponoszenia kosztów sądowych nie uwalnia go jednocześnie od konieczności wyrównania oskarżycielowi posiłkowemu poniesionych przez niego uzasadnionych wydatków w sprawie (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 września 2009 roku, II AKz 646/09 LEX nr 553825, KZS 2010/1/75). Mając na uwadze przedłożoną przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej kopię faktury nr (...) za udzieloną jej pomoc prawną sąd zasądził kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.